

آوازی ارس

ابراهیم پور حسین خونیز

شراخر

سرشناسه	: پورحسین خونیک، ابراهیم، ۱۳۵۰ -
عنوان و پدیدآور	: آوای ارس / ابراهیم پورحسین خونیک.
مشخصات نشر : تبریز	: اختر، ۱۳۹۵.
مشخصات ظاهری	: ۳۶۸ ص.
شابک	: ۹۷۸-۹۶۴-۵۱۷-۸۵۳-۴
وضعیت فهرست نویسی	: فیپا
موضوع	: داستان های فارسی - قرن ۱۴.
موضوع	: Persian fiction -- 20th century
رده بندی کنگره	: ۱۳۹۵ ۴۹۹/۰۴ PIR۸۳۳۶
رده بندی دیویی	: ۸۴۳/۶۲
شماره کتابخانه ملی	: ۴۴۸۳۳۷۳

نشر اختر

آوای ارس

ابراهیم پورحسین خونیک

ناشر: نشر اختر

چاپ اول ۱۳۹۵ • ۳۶۸ صفحه • قطع رقعی • ۱۰۰۰ جلد

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۵۱۷-۸۵۳-۴

مرکز پخش: تبریز - اول خیابان طالقانی، نشر اختر

تلفن: ۳۵۵۵۵۳۹۳ - ۰۴۱ و ۰۹۱۴۱۱۶۶۸۹۷

قیمت: ۲۰۰۰۰ تومان

پیشگفتار

از زمانیکه انسان پا به عرصه وجود گذاشت، و در کوره راههای سخت زندگی قدم نهاد با هزاران موانع زندگی پنجه زد، امید و آمیدی را که خداوند در سر راه او قرار داد، دانست که می‌بایست برای رسیدن به سر منزل آرزوها امیدوارانه تلاش نماید و سینه را در برابر مصائب و سختی‌ها حرا کوه استوار و برای مقابله با دشواریها سرسختی نشان دهد.

قدرت بی‌نهایت امیدوار بودن چنان در راه امور حیاتی انسان نیروی خارق‌العاده و معجزه‌گری دارد که او را به اوج قله‌های بزرگ می‌رساند. البته بستگی به کسی دارد که در خور نیاز خود از آن بهره و نصیبی برد. از آن گذشته برای رسیدن به هر نوع موفقیت، انسان نباید خود را دستخوش تخیلات دور و دراز نموده و جان خود را گروگان آرزوهای دست نیافتنی

کرده و امیدهای بی مورد را در دل انباشته نموده نیک بختی کنونی را فدای آینده نماید.

پس باید بر این حقیقت واقف بود که به طور طبیعی انسان در مدت زندگی اش دچار حوادث، شکست‌ها، موفقیت‌ها، و اشتباهات فراوانی می‌شود. به این ترتیب دوران زندگی انسان سپری می‌گردد. اگر قرار باشد از فراز و نشیب‌های زندگی درسی نیاموزیم و آنها را با صبوری تحمل نکنیم توان حرکت از سبیل سادگی شود و روند تکاملی زندگانی جای خود را به سکون خواهد داد.

پس امیدواری از عوالم هم و ضروری زندگیست که توأم با تفکر صحیح می‌توان با تکیه بر آن مشکلات زندگی را پشت سر گذاشت و به آمل و آرزوها رسید، چرا که امید پرنوی از انوار الهی است که دل‌های سرد و افسرده را برای زندگی پر از حرارت و شور و عشق گرم می‌نماید.

به راستی اگر امیدهای دوره زندگی نبوندند آبشار می‌توانست بر روی این حیات پر از مصیبت تبسم کند و خود را از سنگان شکلات جانفرسای زمان برهاند و زنده بماند؟؟؟

در این داستان تمامی نام جاها و اشخاص به جز سرایندگان شعرها «ساوالان، ارس، خزر» بقیه حقیقی نمی‌باشد و تنها نامیست که نویسنده بر آنها نهاده است.